

Céret és una població d'uns 7.000 habitants (9.000 hab. amb les rodalies), situada a la regió francesa del Rosselló, 40 Km. al sud de Perpinyà. És centre comarcal d'un territori agrícola amb una economia subsidiària que actualment es sosté per el turisme i el lleure.

El municipi posseeix una significativa col·lecció d'obres d'art, Braque, Gris, Chagall,... i en especial Picasso. El 1950 es va crear un petit museu al costat de l'Ajuntament amb les obres donades pels artistes de renom que havien passat temporades a Céret desde 1909. A finals dels anys 80 es va fer una ampliació substancial segons el projecte de l'equip d'arquitectes Freixa/Gerber/Pous. Actualment el Museu d'Art Modern de Céret atrau uns 100.000 visitants cada any.

La proposta de l'exercici és tornar a ampliar l'actual museu reforçant la zona d'exposicions temporals amb sales més amples i d'una alçària considerable per donar cabuda a tot tipus de manifestacions artístiques.

El projecte pretén donar una resposta precisa als requeriments programàtics i aconseguir integrar tot el conjunt amb les preexistències i l'entorn.

A nivell morfològic s'ha mantingut l'esquema de creixement en malla, creant nous patis i galeries que reforcen la idea d'un museu intimista, que es recull cap el seu interior.

Tipològicament el projecte té dues parts molt diferenciades. Un cos més alt de formigó blanc vist, com a prolongació de la potent façana de l'Ajuntament, coronat per un encadenat de lluernaris en dent de serra (que recorda la vella nau que havia existit en aquest emplaçament), i separat per un pati, un altre cos més baix alineat amb el carrer G.Clemanceau, més pendent de servir a aquest tram d'espai públic, que proposo peatonalitzar.

El primer és la part final del recorregut del museu. Genera les sales de majors dimensions que reclamava el programa, amb dobles espais i cortines de llum natural que banyen els seus murs interiors. Té una façana interior més radical, com un mur que només es perfora a la planta baixa per facilitar l'accés i la comunicació entre els patis.

El segon cos amb façana al carrer delimita l'àmbit, i és l'accés tant del museu com de l'ampliació de l'Ajuntament. Alberga les oficines de turisme, el vestíbul del museu, la sala d'actes i la petita cafeteria a la planta baixa; i una ampliació de les dependències municipals a la planta pis. Aplacat amb una pedra càlida i dotat de grans obertures i superfícies vidriades, fa de porta al conjunt i d'element de transició entre una escala més urbana i la rotunditat de la façana interior.